

Akkor

*Foroghatnak a szélkakasok,
köpönyegek:
én lábvetve, mások helyett is,
erős legyek.*

*Csak biztonságom: a nyugalom
velem legyen,
a kavarodó szél, idő mit
véthet nekem?*

*Ha bennem helyén minden, mint nap,
hold az égen,
fondorkodhat bárhogya világ,
nincs mit félnem.*

Kiben higgyen?

*Lábukra állnak, önállósulnak
mind az ismerős dolgok.
Nem figyelnek rám, rá se rántanak,
mikor valamit mondok.*

*Pedig szólni, mutatni kellene
a munka mibe kezdjen.
Ha már dolgozik, izzad, legalább
haszna, értelme legyen.*

*De kitalálja egymaga inkább,
hisz másban kiben higgyen?
Mint az ember, megy az orra után
irány, s cél nélkül minden.*